

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi
Lovaniensis**

Derkennis, Ignatius

Antverpiæ, 1641

XIII. De Avctoritate Avgvstini Et Patrvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)

Assistentes, & Secretarius, qui decreto illi condendo praesentes interfuerant, Patres item congregationis 7. ad id deputati, censuerunt: non intendisse P. Claudium suo decreto decernere Deum sua voluntate praedeterminasse, vel praedeterminasse aliquid nostrum bonum opus independentem a cognitione libera nostra voluntatis: nec etiam quod in gratia efficaci sit aliqua entitas realis, aut alius modus physicus in actu primo qui non sit in gratia sufficiente: sed hoc tantum quod fuerit speciale beneficium Dei dedisse vni v.g. Petro ex proposito boni in eo faciendi gratiam eo tempore & loco, quo scientia conditionalium praesciuit illum ea gratia bene vsurum: quod beneficium non contulit alteri, v.g. Ioanni, cui dedit gratiam eo tempore & loco, quo praesciuit eum sua culpa ea non vsurum. Sic ad Provincias rescriptit 7. Iunij 1616. Cui non repugnat doctrina Lessij antea edita, nec quidquid hic in scholis doctum fuit Louanij. Non ergo est, quod in Lessium, eiusque successores hoc decretum vrgeant noui eius Censores: vel in alienis oculis festuca querat.

AD QUARTVM. Bellarminus l. i. de gratia c. 12. cit. nec Lessij, nec Molinae meminit: sed sententiam eorum, qui gratiam efficacem constituunt in consensu, & operatione humana, ita vt ab euentu dicatur gratia efficax, quae videlicet sortitur effectum, refutat, & disputando, non censendo dicit: haec opinio aliena est omnino a sententia D. Augustini, & quantum ego existimo (nota particulam hanc ab aduersariis omitti) a senten-

tia etiam diuinarum Scripturarum. Quam sententiam sic expolitam pro sua non agnosceret Lessius, nec Molina, qui efficaciam gratiae tam in actu primo, quam secundo ponunt volunt in ipsa gratia: quamquam ad efficaciam completam in actu secundo requirant liberam cooperationem voluntatis, vt eam sine qua non; quae a nemine Catholico videtur excludi posse, cum Trident. sess. 6. cap. 5. definiat: hominem diuinae gratiae ita libere assentiri, & cooperari, vt diuinam inspirationem (id est gratiam) recipiens itam adiuuere possit. Vide Less. de Grat. cap. 10. num. 9. & alibi satis pro se locaturum. Quod si Bellarminus, Suarez, Lessius, aliiue aliorum sententias in aliquo peculiari puncto quandoque impugnent aut improbent, id modestè, & scholastico more disputando faciunt, non sicut Iansenius eorum doctrinam damnando, & cum Haereticorum erroribus in statera appendendo, & infra eos deprimendo. Sic enim multis non probatur, neque hic tradita fuit, doctrina Vasquez, quae cogitationem congruam ordinis in substantia naturalis, ex merito Christi profectam, verae gratiae accessus, ne vllum opus bonum, non ex gratia ortum, agnoscat. Longissimè porò à Pelagianismo abest, ille doctissimus scriptor, qui nullam veram gratiam à Concilio, aut Patribus requisitam reiecit; sed omnem constantissime admittit, & defendit.

XIII. DE AVCTORITATE AVGVSTINI ET PATRVM.

Circa Patres pro doctrina allegata in Thesisibus, multa in defensionem Iansenij praesidenter opponunt illius Patrum. Auent a. 1. Nos horrere mentionem, & nomen Augustini, ideoq; malle ad Patrum vetustiorum tribunal causam totam deferre. b. 2. Errorem Semipelagianum, veteribus Patribus ferè communem fuisse, & eundem in Basilio, Nazianzeno, Chrysostomo, promptissimum esse, ostendere. c. 3. Queruntur Origenem inter SS. Patres in causa Pelagianorum perpetuo produci, quo nihil turpius fieri potest.

a pag. 30. 31. b pag. 31. c pag. 32.

AD PRIMUM. Diffiteri non possumus nos horrere nomen illius Augustini, quem Iansenius, Ecclesiae consensui, Concilio, Patribus, quin & ipsi vero Augustino contrarium reddit, in hoc Caluinum imitatus. Huius verò nomen nos horrere falsitatis satis arguunt Theses nostrae, quae omnes ex indubitatis illius scriptis confirmatae, & supra decem subinde in rem vnam stabilendam locis ex Augustino adductis illustratae, facillè ostendunt, quae veneratione, & amore illum prosequamur. Si plerumque sensum, quo Iansenius in-

terpretatur Augustinum, reiciamus, id nobis non magis vitio verti potest, quam quod contra Caluinum, illum Ecclesiae ac reliquis Patribus ostendamus esse conformem. Augustino, vt indiuiduum comitè adiungimus Prosperum, aliosque illustrioris notae posteriores Patres: atque ita nõ magis ad vetustiorum Patrum, quam ad Augustini, Prosperi, aliorumq; tribunal causam deferimus. Quid quod Augustinus ipse ad vetustiores Patres semper appellet lib. 1. contra Iulian. c. 5. de leg. & lib. 2. c. vlt. Imò & contra Semipelagianos agens, vt patet ex lib. 2. de bono perleu. c. 17. & ad se solum nolit pronocari. Noluit is doctrinam suam videri singulare, sed cum principis orbis Magistris communè. Si hoc ipso ruti, quo ad solius Augustini, ex nostro genero exponendis, tribunal appellamus, tutas erit de ipse Caluinus, idem sepius ingeminans. Tunc etiam Nouatores reliqui, dum ad solam prouocant Scripturam, ex suo sensu explicandam, vt normam veritatis; Quorum methodum satis damnat Trid. sess. 4. dum grauius sanxit: Ne quis contra vnanimum consensum Patrum scripturae

scripturam sacram interpretari audeat. Numquid idem de Augustino variis in locis profundo & obscuro, ut ipse fateretur Iansenius, Patres Concilij sensisse putandum est?

AD SECVNDVM. Non videtur sine insigni tot illustrium Patrum, ac Orientalis Ecclesiae iniuria, Semipelagianorum error, praecipuis illius Doctoribus impingi. Nam primò inde consequens est, ut omnes Orientales, per duo propè secula, turpiter à veritate Catholica aberrarint, quos tamen constat rerum sacrarum doctrinam maximè claruisse. 2. Contrarium arguitur ex eo quòd tantà confessione Episcoporum Orientalium in Concil. Palestino, paucis annis à morte Chrysostomi coacto, etiam Semipelagianorum error damnatus sit: cum definitum est, gratiam non secundum merita nostra conferri. Quis credat tam vnanimi consensu in Pelagio, Semipelagianos damnados fuisse, si clarissimi illi Patres, quorum auctoritati maximè adhaerere soliti erant Orientales, ut patet ex Conc. Florentino, praedictum errorem constanter docuissent? 3. quia Caecilius Papa cap. 1. epist. ad Episcopos Galliae, errorem hunc vocat *novum*; & *contrarium versuari*. Nec novum tantum, sed & oppositum omnium sanctorum Patrum doctrinae ait Petrus Diaconus, ex Oriente Romam missus in causa fidei lib. de Incarn. 4. Graecorum illorum Patrum sanam fuisse doctrinam, manifestè designat Aug. epist. 106. ubi postquam hunc errorem Semipelagianorum in Oriente damnatum fuisse recitavit: *Vnde sit consequens, ut quisquis sequitur illius Episcopalis auctoritatem iudicij, haec tenere debeat, quae sepe tenent Catholica Ecclesia.* Quomodo id semper tenuit, si Oriens penè totus per duo propè secula aberravit? Sed irrefragabile est aliud etiam Augustini testimonium pro Gregorio Nazianzeno, cuius auctoritatem, ut oppositam Semipelagianis, Augustinus allegat, lib. 2. de bono perseuer. c. 19. & haec illius refert verba: *Deus qui dedit quod primum est, dabit quod secundum est: qui dedit credere, dabit & confiteri.* Et hic est Nazianzenus ille, quem contra Augustinum iactant Semipelagianum fuisse Ianseniani, ut suo patrocinetur Iansenio. Quod ad Chrysostomum spectat, hunc ea in parte, non adducit quidè pro se Au-

gustinus, sed eum ubique veneratur, & comendat, obiectiones ex eo à Iuliano adductas dissolvit, eum absolute recipit propugnandum. Patent haec ex lib. 1. contra Iulianum c. 6. & 7. lib. de nat. & grat. c. 64. lib. 2. contra Iulianum c. vlt. & c. Sed seipsū satis Chrysostomus tuerit in 2. ad Timot. 1. hom. 2. dicens: *Vocavit nos vocatione sua sancta, non secundum opera nostra; sed secundum propositum suum, & gratiam.* & infra: *nemine cogitante, nemine consulente, sed ex proposito suo, sola vi bonitatis impulsus, saluos nos fecit secundum propositum suum, & gratiam.* Quin & locus ab aduersariis adductus, pro innocencia Chrysostomi facit. hom. enim 4. in epist. ad Ephes. c. 4. sic ait: *Neque fides, inquit, ex nobis, nisi enim venisset, nisi vocasset, quomodo credere potuissimus?* Et infra: *hoc ipsum Dei donum est, ne quis gloriatur.* Vbi haec notanda: *non secundum opera, hoc non ex nobis: Deus sola vi bonitatis impulsus, hoc ipsum Dei donum est, ne quis gloriatur.* Plura pro veritate Catholica contra Semipelagianos non requirit Augustinus, ut patet lib. 2. de bono perseu. cap. 19. Quod autè Chrysostomus fidei nostrae esse dicat, & non otiosos saluati, tantum significat, nos Deo cooperari debere, quam cooperatione sic statuit, ut disertè dicat hom. 71. in Ioannem: *Deum incipere, quae tota est Trid. doctrina.* Chrysostomo Basilium Catholicè hic consentire, satis etiam innuit Augustinus, eum singulariter comendans lib. 1. contra Iulianum. c. 5. 6. 7. & illius absolute suscipiens patrocinium, lib. 2. contra Iulianum c. vlt. Imò & ipse Basilus, apertè alienum se esse ab hoc errore declarat in hexamero, hom. 10. & hom. 22. de humilitate, & frequentius in Constitutionibus monasticis.

AD TERTIVM. Merè voluntaria est accusatio, sine vlla specie veritatis: ad duos tantum articulos confirmandos adductus est Origines. 1. nempe pro indifferentia libertatis, in qua materia Iansenius ipse Originis Auctoritatem allegat, ad stabiliendam libertatè pro suo genio fabricatam. 2. pro possibilitate praecceptorum, in primo nullum errorem agnoscit Epiphanius, Theophrastus, Hieron. imò nec Augustinus ipse, qui Originis errores diligentissimè notarunt, in secundo quod errorem statuunt, damnant vnanimè Patrum consensum, & doctrinam Tridentini sess. 6. c. 11.

XIV. P A R E R G A.

Hoc sanè nomine indigetare oportet, quae iam subnectimus: nam hinc inde conquisita, & congesta sunt, nihil ad causam Theismi spectantia. Credo, ut species aliqua libelli formari posset, dum alia festinantibus non supererunt ex vera Theologia penu de prompta.

Dicunt Theologiam Iansenij *vita mystica solidissima continere fundamenta*, pag. 4.

Respondeo. Sublime paradoxum! cui id vniquam in mentem venire potuisset, nisi hi Tiresias tam ingens arcana referassent: hoc certè non in-

uiti dabimus, fieri posse, ut mystici illi, si Iansenium die nocteque diligenter lectitent, eique fidem habeant, facile perueniant ad gradum *caulinis* (& quidem sine medijs raro exemplo) qui supra raptus, & extases in Theologia mystica gradus habetur supremus. Istud scilicet commercij est inter Theologiam Iansenij, & Theologiam mysticam, aliud profus nihil.

Locum ex Imagine primi saeculi allegatum taxant his verbis. *Prastigia & fuci sunt, respiciantur tantum tituli controuersiae Iesiana cap. 5. vita eius & falsicia*